

opofrende Plejeforældre. Der er mange Hjem, der have aabnet sig for Børn, ogsaa her fra København, som i Virkeligheden betragte og behandle disse Børn, som om de vare deres egne. Jeg har set det mest rørende Eksempel paa, hvordan et sygt Barn, der kom herinde fra med en væmmelig arvet Sygdom, er blevet taget imod af et Par ældre Folk, har ligget syg Aar igennem, men disse Plejeforældre have ikke villet slippe Barnet, men have holdt ud med det og virkelig faaet et forholdsvis sundt og dygtigt og godt Menneske ud af det. Det ærede Medlem nævnedes Eksempel paa Uheldigheden af at faa Børn fra København ud i et Hedehjem. Ja, jeg skal ikke benægte, at der kan komme saadanne uheldige Forhold til Stede, men jeg tror ogsaa, at den Søster Sine, som det ærede Medlem talte om, gerne kunde have haft lidt Taalmodighed til at se, om den lille, der var kommen ud paa Heden, ikke efter nogle Dages, eller nogle Ugers eller maaske et Par Maaneders Forløb befandt sig vel. Saaledes gaar det med mange af disse Børn, der komme herinde fra København eller andre Byer; naar de komme ud paa Landet, synes de, at der er lidt koldt, lidt strengt og lidt bart, men naar de have været der en Tid, finde de alle de Herligheder, som Landlivet har at byde paa. Det ærede Medlem talte om Mangelen paa Legetøj for Børn. Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv har glemt sin Barndom. Jeg vil sige, at der skal ikke meget til, naar et Barn er sundt og friskt, i Retning af Legetøj, for at Barnet kan beskæftiges. Har Barnet lidt Fantasi og, som jeg nævnede før, er sundt og friskt, kan næsten enhver Genstand blive til et brugbart Legetøj for Barnet. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at opfordre de samlede Plejehjem til at omdanne sig til Legetøjsfabrikker for at forsyne de enkelte Hjem, hvor man tager Plejebørn, med Legetøj.

Maa jeg i denne Sammenhæng nævne overfor det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), at jeg kan helt tiltræde min Kollega, Justitsministerens Udtalelser fra for et Øjeblik siden. Jeg mener ogsaa, at Udviklingen skulde gerne gaa i Retning af, at vi ikke fik de store Kaserner, men at vi fik mange smaa Børnehjem, og jeg vil i Anledning af den Attest, som det ærede Medlem forleden Dag oplæste angaaende et Børnehjem, nævne, at ogsaa jeg finder, at de deri nævnte Ting, der skulde regnes Børnehjemmet til Last, vare ubetydelige; det var i Virkeligheden noget, som ikke kunde karakterisere hele dette Hjem. Jeg

tror, det vilde være rigtigt, som det ærede Medlem ogsaa antydede, at man maaske fik en lidt skarpere Adskillelse mellem det Omraade, Plejehjemmene beherske, og det Omraade, Værgeraadene beherske, og jeg vil til enhver som helst Tid være overmaade villig til at optage en Forhandling om denne Sag.

Dernæst vender jeg mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), der spurgte om, hvordan det stod sig med Rigshospitalets Finanser, og spurgte, om der var Overskud eller Underskud med Hensyn til de bevilgede Midler. Jeg kan, tror jeg, glæde det ærede Medlem med at oplyse, at den Mand, hvem det i sin Tid blev betroet at lede dette store Byggeforetagende, nemlig Arkitekt Martin Borch, fuldt har opfyldt de Forhaabninger og de Forventninger, man nærede, og den Tillid, man viste ham ved at lægge hele det mægtige Foretagende paa indtil 10 Mill. Kr. i hans Haand, sikker paa, at han vilde væрге Staten mod store og uventede Overskridelser. Naar jeg tænker paa selve Hospitalet og ikke paa de medicinske Institutter, saa er den ved Lov bevilgede Sum, dels ved Loven af 13. Marts 1903 og dels ved de senere Tillægslove, 7,324,000 Kr. Paa denne Sum er der en Overskridelse, kunde man sige, paa omtrent 150,000 Kr., men i Virkeligheden svinder denne Overskridelse bort, naar man nøjere ser paa, hvordan den er fremkommen. Der har nemlig været meget nødvendige Tilføjelser til Bygningens Teknik. Jeg tænker paa, at der er blevet indført Elevatorer i de 10 Sygepavilloner. Disse Elevatorer vare oprindeligt ikke medtagne, men ere sikkert overmaade nødvendige. Installationen af det elektriske Lys er sket under nye betryggende Former, idet Teknikken i det lange Aareløb fra 1903 til 1910 paa dette Omraade har udviklet sig overmaade stærkt, og man kan kun være glad ved, at den Installation, der er foretagen paa Rigshospitalet, er sket efter disse seneste og fuldt betryggende Metoder. Selve Overskridelsessummen 150,000 Kr. er i Forhold til Byggesummen, 7,324,000 Kr., ikke stor, og naar største Parten af disse 150,000 Kr. begrundes paa den Maade, jeg her kort har gjort det, synes jeg, enhver Indvending overfor Byggherren, Arkitekt Martin Borch, maa falde bort. Man skylder, synes jeg, fra Statens Side, nu da dette Foretagende er saa godt som endt, at udtale overfor Arkitekt Martin Borch, at Staten erkender det værdifulde Arbejde, han har lagt i sin store Virksomhed ogsaa derved, at han har